

RAAD VOOR
VREEMDELINGENBETWISTINGEN ARREST

arrest nr. 2.898 van 22 oktober
2007 in de zaak X/ IIdE kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIdE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Kameroense nationaliteit, op 21 oktober 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 oktober 2007 houdende de terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 oktober 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2007 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens. **y.an_de_zaak;**

Verzoekster is van Kameroense nationaliteit.

In maart 2007 heeft verzoekster een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister verkregen. Zij verklaart op 14 september 2007 naar Kameroen te zijn teruggekeerd om persoonlijke redenen.

Op 20 oktober 2007 werd verzoekster door de grenscontrole op de luchthaven te Zaventem tegengehouden. Zij bleek in het bezit te zijn van vervalste reisdocumenten. Verzoekster verklaart dat zij haar echtgenoot komt vervoegen die in België verblijft voor zijn studies.

Diezelfde dag beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot de terugdrijving van verzoekster. Dit is de bestreden beslissing.

2. Exceptie:

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij meent dat het verzoekschrift nietig is daar verzoekster in haar inleidend verzoekschrift geen melding maakt van een woonplaats.

De reden en het doel van artikel 39/69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), is dat de verzoekende partij in alle omstandigheden op een door haar aangegeven adres in België bereikbaar moet zijn. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster zich in een gesloten centrum (Brussels Airport - INAD's centrum in internationale zone) bevindt. Zij heeft woonplaatskeuze gedaan ten kantoor van haar advocaat. Alle briefwisseling kan naar dit adres worden verstuurd. De verwerende partij betwist dit gegeven niet in haar nota. Het doel van artikel 39/69, is bereikt.

De exceptie wordt verworpen.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

Krachtens de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

3.1. De uiterst dringende noodzakelijkheid:

Wat de voorwaarde betreft van de uiterst dringende noodzakelijkheid bepaalt artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen". Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident zijn, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar. De verzoekende partij dient de uiterst dringende

noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig. Enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing haar ter kennis werd gebracht op 20 oktober 2007 en dat zij op 21 oktober een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend, dus nog binnen de 24 uur na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Verder stelt zij dat zij het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel die op elk ogenblik kan worden uitgevoerd en dat zij zich momenteel in een gesloten centrum bevindt met het oog op teruggrijping naar Kameroen.

De bestreden beslissing werd op 20 oktober 2007 aan verzoekster ter kennis gebracht. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op 21 oktober 2007, binnen de 24 uur na de betekening van de bestreden beslissing, ingediend. Verzoekster verblijft momenteel inderdaad in een gesloten centrum (Brussels Airport - INAD's centrum in internationale zone) en uit een faxbericht van de Dienst Vreemdelingenzaken van 21 oktober 2007 blijkt dat de repatriëring van verzoekster is voorzien op 26 oktober 2007. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat verzoekster alert en diligent heeft gereageerd.

2.2. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

Wat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft stelt verzoekster dat de bestreden beslissing haar een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel berokkent, dat de bestreden beslissing voorkomt dat zij niet kan genieten van een gezinsleven waarop zij recht heeft overeenkomstig artikel 8 EVRM, dat zij verzocht wordt het grondgebied te verlaten, dat zij op elk ogenblik kan teruggestuurd worden naar Kameroen, dat haar teruggrijping haar beroep tot nietigverklaring inhoudsloos maakt, dat zij behoeftig is ten aanzien van haar echtgenoot en zij niet in staat is om opnieuw een vliegtuigticket te kopen en dat zij serieuze medische problemen heeft.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat verzoekster zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigt te ondergaan. Verzoekster dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke hersteibaarheid van het nadeel.

Verzoekster beperkt zich in de uiteenzetting van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot een opsomming van vaagheden en algemene beweringen zonder deze op enige wijze te staven. Zo stelt zij dat zij medische problemen heeft, maar laat na hier enige verduidelijking over te geven. Het is niet duidelijk welke ziekte verzoekster heeft, welke behandeling zij hiervoor nodig heeft en of de behandeling enkel in België kan gebeuren. Haar medische problemen worden door geen enkel concreet element gestaafd. Verzoekster legt geen enkel medisch attest neer. Bij gebrek aan enig feitelijk element met betrekking tot de persoonlijke concrete toestand van verzoekster voldoet een dergelijke algemene bewering niet aan de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Ook wat het argument van verzoekster betreft dat zij niet zal kunnen gennieten van een recht op gezinsleven waar zij volgens artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) recht op heeft dient te worden vastgesteld dat verzoekster bijzonder vaag blijft. Hoe dan ook merkt de Raad op dat artikel 8 EVRM verzoekster niet vrijstelt van het verkrijgen van de vereiste documenten om het rijk binnen te komen (R.v.St, nr. 48.653, 20 juli 1994). Uit artikel 8 EVRM kan niet worden afgeleid dat een vreemdeling een staat ertoe kan verplichten om hem op zijn grondgebied te gedogen door het enkele feit te opteren voor een levensgezel die op dat grondgebied vermog te verblijven. Artikel 8 EVRM staat een rechtmatige toepassing van de vreemdelingenwet niet in de weg. Bovendien heeft de terugdrijving niet tot gevolg dat verzoekster definitief van haar echtgenoot zal worden gescheiden. Zij dient enkel tijdelijk het land te verlaten met de mogelijkheid om terug te keren nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk.

In zoverre verzoekster aanvoert dat zij ten laste is van haar echtgenoot en dat zij de kosten voor een nieuw vliegtuigticket niet kan dragen, kan enerzijds opgemerkt worden dat verzoekster nalaat aan te tonen dat ze ten laste is van haar echtgenoot en kan anderzijds worden vastgesteld dat het nadeel dat verzoekster inroept een louter financieel nadeel is dat in wezen niet moeilijk te herstellen is (R.v.St., nr. 136.533, 21 oktober 2004).

Ter zitting voert verzoekster aan dat ze bij terugkeer naar Kameroen in de gevangenis zal terechtkomen daar men aan de grens haar identiteitsdocumenten heeft ingehouden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich op 20 oktober 2007 aan de grens heeft aangeboden in het bezit van een paspoort van Kameroen, een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister en een identiteitskaart van Kameroen. Het paspoort en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werden in beslag genomen wegens vastgestelde onregelmatigheden. Verzoekster is nog steeds in het bezit van haar identiteitskaart. Het argument van verzoekster dat zij dreigt te worden opgesloten omwille van het feit dat ze haar identiteit niet zal kunnen bewijzen, kan dan ook niet worden weerhouden.

Tot slot stelt verzoekster dat haar beroep tot nietigverklaring inhoudsloos zal worden.

De bewering van verzoekster is te vaag en algemeen. Bovendien belet niets verzoekster zich te laten verdedigen door een advocaat van haar keuze.

Verzoekster heeft bijgevolg niet aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE **RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**:

EnigLartikeL.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

mevr. J, CAMU, dhr. S. VAN CAMP,

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober 2007 door:

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De griffier,
De voorzitter,

A handwritten signature, appearing to be 'S. VAN CAMP', written in a simple, slightly cursive style.

S. VAN CAMP.
J. CAMU.

RvV X

